Pregaria.cat

Entrada

No solament el “què” sinó “a qui”

Per LauraR el dj., 15/06/2023 - 09:00

Quan la realitat ens colpeix fortament, com pregar-la remoguts pel desconcert que ens provoca? No podem defugir-la ni és solució envestir-la, sinó que, com a deixebles de Jesús, som cridats a fer-nos càrrec d'ella, com Ell ho va fer.

I precisament perquè Ell la coneix de primera mà, quan preguem ajuda no solament mirar el "què" sinó també "a qui" preguem. Fer-nos conscients de que preguem a Jesús, mort i ressuscitat, ho canvia tot.

Sí, mirar a Jesús quan mirem la realitat genera noves perspectives i restaura forces. Ens canvia a nosaltres i canvia la manera amb la que afrontem els fets.

Perquè, per exemple, quan preguem demanant la fi de les guerres, ens adonem que ho fem a qui ens va dir "qui s'irriti amb el seu germà serà condemnat pel tribunal", i això ens demana acabar també nosaltres amb les nostres petites, però reals, violències quotidianes.

Quan ens entristim per la mediocritat social imperant, recordem a qui ens va dir que el nostre Pare del cel" fa sortir el sol sobre bons i dolents i fa ploure sobre justos i injustos", així s'allunya de nosaltres la desafecció i s'estimula la generositat necessària per a seguir compromesos amb el bé.

Quan l'egoisme humà apareix i menysté la vida, lluny de deprimir-nos, en imaginar a Jesús preguntant "quants pans teniu?" ens adonem que implicar-se amb tot el que es posseeix multiplica els recursos que garanteixen la vida.

Quan espanta la reducció numèrica de cristians recordem que preguem a qui va asserenar els deixebles dient-los "No tinguis por, petit ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne", donant així seguretat de la presència del Senyor en la pròpia vida i facilitant posar en joc els propis talents.

Quan dificultats inacabables del viure quotidià semblen negar l'acompliment de les esperances que donen sentit a la pròpia vida, podem apropar-nos al cec a la vora del camí i sentir que les paraules "Coratge! Aixeca't, que et crida" s'adrecen també a nosaltres.

Qui llegeix pot posar altres exemples.

Mirar "a qui preguem", evita que ens quedem confinats i paralitzats pel "què" de la dura realitat i ens capacita per a afrontar la amb la mateixa lucidesa amb la que ho va fer Jesús. No és automàtic, requereix perseverança, però acostumar-se a mirar alhora la realitat i Jesús és alhora alliberador i eficaç.